

ГОД. XIX

ФЕВРУАРИЙ 1942 Г.

КНИЖКА 5

Н. Фурнаджиевъ

Стара-планина

Коя е тая планина, що дига
предъ насъ могъщи, тъмни върхове;
отъ западъ почва нейната верига,
на изтокъ стига Черното море?

Коя е тя? — която зиме грѣе
като алмазъ срѣдъ родната страна,
а лѣте зеленѣй, и вѣчно вѣе
отъ нея чудна, прѣсна хладина?

И въ робско време съ дебритѣ си скрити
за буйнитѣ глави закрилникъ бѣ,
на нея падна гордъ Хаджи Димитръ,
и Ботевъ въ свойтѣ пѣсни я вѣзпѣ.

Тя съ рѣста си изпълва небесата,
съ легенди пълни и съсътишина,
тѣй древна, както древна е земята —
това е горда Стара-планина.